

Lielvārdes Sv. Krusta paaugstināšanas Romas katoļu draudzes izdevums

Redakcijas sleja

*“Mēs dzirdam Tevi sāpēs kliedzam tur, kur asins plūst,
kur līdzcilvēku asinīm ir krāsots kaujas lauks.”*

Mani mīļotie mūsu draudzes avīzītes lasītāji! Esiet mīļi sveicināti Kristus ciešanu apceres laikā - Lielajā Gavēnī, ko esam uzsākuši ar Pelnu Trešdienu 22.02.! Tās dienas dievkalpojumā ticīgie saņēma uz galvām svētīto pelnu šķipsniņu kā gandarīšanas zīmi ar priestera atgādinājumu: “Atceries, cilvēk, ka puteklis esi un par putekļiem tu pārvērties!” Par šo vārdu patiesumu mēs ļoti labi varējām pārliecināties Ukrainas kara gadījumā, kas ilgst jau veselu gadu kopš 24.02.2022. un, diemžēl, turpināsies vēl nezināmu laiku. Katru dienu uz Ukrainas zemi lido daudzas raķetes un bumbas, kas vienā mirklī pārvērš par pelniem un gruvešiem vairākas miermīlīgo iedzīvotāju mājas, nogalinot un sadedzinot dzīvus cilvēkus. Krievijas agresori atstāj savus ievainotos vai mirušos karavīrus uz kaujas laukiem Ukrainas zemē, kas ir slacīta ar neskaitāmo kritušo asinīm abās frontes pusēs. Vēl vairāk okupantu necilvēcīgums izpaužas, kad tie sadedzina līdzī atvestajās krematorijās savu kritušo liķus, neļaujot piederīgajiem tos ar cieņu apbedīt savā zemē. Pusotras minūtes laikā 06.02.2022. drausmīgākā pēdējā gadsimta zemestrīce Turcijā un Sīrijā laupīja vairāk kā 50 000 cilvēku dzīvību, pārvēršot visu par gruvešiem un pelniem. Tas skaidri parāda īsto realitāti, cik bezspēcīgs un neaizsargāts ir cilvēks pret dabas varenajām stihijām, kuras bieži izprovocē paši cilvēki ar neskaitāmajiem atomieroču izmēģinājumu sprādzieniem zemes dzīlēs, kas satricina zemes garozu tās trauslajās vietās.

Kopš pirmdzimtā grēka brīža daba sacēlas pret grēcīgo cilvēci, jo zuda mīlestības harmonija, kas radīšanas sākumā valdīja starp Dievu, cilvēku un dabu. Un šī dabas cīņa ar cilvēci turpināsies, kamēr modernais cilvēks nepārstās iznīcināt šo Dieva tik harmoniski radīto dabu ar tās neapraķstāmajiem skaistumiem. Radītājs brīdina caur šādām dabas katastrofām cilvēci, lai tā neiznīcinātu pati sevi, kā tas jau ir noticis ar vairākām augsti attīstītām civilizācijām pirms mums, piemēram, maiju, inku civilizācijas... Mēs visi esam līdzatbildīgi par mums Dieva dāvāto dzīvības un dabas dāvanu, kas mums ir uzticēta un ir jāasargā, nevis jāiznīcina.

Jau veselu gadu Eiropas sirdī notiek Ukrainas tautas genocīds, kas kļūva ļoti daudziem par gladiatoru skatuvi, kurā tiek nogalināti reāli cilvēki, kuriem arī ir tiesības dzīvot, mīlēt un aizsargāt savu zemi. Pasaule, šķiet, jau daļēji ir nogurusī no šī bezjēdzīgā kara, kurā kristieši nogalina kristiešus. Vai mums vēl par maz ir pārmetumu par Krusta kariem viduslaikos, kur kristieši tiek apvainoti par

musulmaņu slepkavošanu, ka tagad notiek masu slepkavības pašu kristiešu tautu starpā?? Dievs nekad nevar svētīt grēku un nāvi, ko cilvēks ražo un izplata biznesa vārdā. Zvēriski spīdzinot un nogalinot savus tuvākos, izvarojot sievietes un bērnus, pat zīdaiņus, tiek vardarbīgi pārkāpts 5. Dieva un 2. tuvākmīlestības bauklis: “Tev nebūs nokaut!” un “Tev būs mīlēt savu tuvāko kā sevi pašu!”

Lielā Gavēņa laiks intensīvi aicina kristiešus pārdomāt savu kristīgo aicinājumu sargāt un vairot dzīvību, tādā veidā atjaunojot zemes vaigu. Tikai atzīstot savas personīgās vainas un grēkus, tos sirsnīgi nožēlojot un reāli labojot, mēs varēsim atjaunot sagrauto mīlestības harmoniju un restaurēt mīlestības attiecības ar Radītāju un saviem tuvākajiem visā pasaulē. Šo svarīgo misiju ir jāasāk realizēt vispirms katram savā ģimenē, praktizējot kristīgo ticību un izkopjot tikumību ģimenes locekļu vidū. Ja būs stipras un tikumīgas ģimenes, būs stipra un morāliski atjaunota tauta un sabiedrība, kas ir grēku naida sašķelta. Esam ļoti pieraduši lamāt savu valsti, savu tautu, bet mēs paši taču veidojam šo valsti un tautu. Tad ir jājautā, ko konkrēti mēs katrs esam izdarījuši vai varam izdarīt, lai mūsu valsts un tauta kļūtu labāka un stiprāka? Ir skaista viena itāļu dziesma, kas ietver šādus vārdus: “Ja tu gribi atjaunot pasauli, izmainies vispirms tu pats, un tad Augšamcēlušā Kristus prieks atmirdzēs mūsos!...”

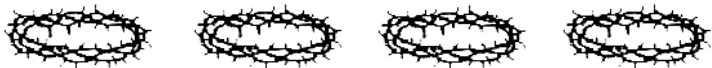
Baznīca piedāvā ticīgajiem Gavēnī pārskatīt savas attiecības ar Dievu un tuvākajiem, atrast tajās vājās vietas un aizlāpīt caurumus, ko ir izgrauzusi kā kaitīga žurka modernā cilvēka vienaldzība pret savu dvēseles pestīšanas darbu. Mūžsenā cilvēka tendence ir attaisnot savu bezdarbību un garīgo slinkumu ticības dzīvē, lai tikai nejustu sirdsapziņas pārmetumus, kurus mēs aplāpējam ar aizbildinājumiem, ka tagad ir pavisam citi laiki un dzīves apstākļi, kad garīgām lietām mums nemaz nav laika un iespēju. Bet patiesībā mums vairs nav labās gribas laboties un sākt cīņu ar saviem netikumiem un grēkiem. Tukšībām un dziņai pēc materiālām lietām mums vienmēr atrodas daudz laika, bet savas mūžīgās dzīves nodrošinājumam laika nav nekad. Tā nu sanāk, ka sportam, izklaidēm, pļāpāšanai un čatošanai mobilajos telefonos vai datoros tiek ziedotas vairākas stundas no dārgā dzīvības laika ikdienā, bet garīgajām vērtībām nav pat minūtes... Pārāk liela disproporcija! Un tikai tad, kad mums notiek kāda nelaime vai mūs pārsteidz smaga slimība, mēs sākam saprast dzīves patiesību, ka ir daudz kas pazaudēts, bet maz ir iegūts priekš mūžīgās dzīves. Slimnieki meklē palīdzību pie ārstiem, dodas rehabilitēt savu veselību sanatorijās, lai tikai atkal varētu atjaunot savu ierasto dzīves veidu un

atsākt laicīgo maratonu.

Gavēņa laika liturģija mūs aicina aiziet dvēseles tukšnesī, lai sadzirdētu grēku ievainotās savas sirdsapziņas balsi, kas mudina izlīgt ar Kungu un tuvākajiem. Tā ir lieliska iespēja doties garīgajā sanatorijā, lai atjaunotu gara spēkus cīņai ar sevi pašu, savu egoismu, ļaunumu sevī un naidu pret citiem. Ne par velti draudzēs tiek rīkotas Lielā Gavēņa rekolekcijas, lai ticīgie varētu labāk attīrīt savas dvēseles no grēkiem Gandarīšanas sakramentā un atjaunot dvēseles vitalitāti. Ja mēs rūpējamies par augļu kokiem savos dārzos, rūpīgi apstrādājot katru zariņu, tad kāpēc mums nav laika parūpēties par savas dvēseles stādīnu, ko Radītājs kādreiz pārstādīs mūžības dārzā, lai tas tur ziedētu kā skaists ziediņš mūžīgi? Neslinkosim un izmantosim šo Gavēņa laiku kā žēlastības laiku, lai tas nestu savus pozitīvos augļus mūsu garīgajā dzīvē tagad. Izmantosim šo laiku vairāk dvēseles sarunai ar Dievu, lasot Svētos Rakstus, lūdzoties, piedaloties Gavēņa dievkalpojums, Krustaceļa un “Rūgto asaru” lūgšanās apcerot Kristus ciešanas un nāvi, ko Viņš izcieta mūsu vietā, lai mēs varētu dzīvot mūžīgi. Vēlreiz aicinu uzstādīt savu personīgo Gavēņa mērķi un katru dienu pārbaudīt, cik daudz esam pavirzījušies uz priekšu šī mērķa sasniegšanā.

Noslēdzot šīs pārdomas par Gavēņa laiku, gribētu piedāvāt neuztvert to kā kaut ko ļoti nepatīkamu un apgrūtinājošu, jo tas ir arī ticīgo sagatavošanās laiks uz priecīgajiem Lieldienu svētkiem, kurus šogad svinēsīm 9.04. Šajā posmā mēs svinam arī divas lielas un kristiešiem nozīmīgas svētku dienas: sv. Jāzepa svētkus, kuri šogad tiek pārcelti no 19.03. uz 20.03., par cik tie iekrīt svētdienā, kas Gavēnī ir stiprāka par svēto godam vēltītajiem svētkiem; un Kunga Pasludināšanas svētkus 25.03. Sagatavosim savas sirdis uz Kristus Augšāmcelšanās svētkiem caur labu un sirsnīgu grēksūdzi, lai mēs varētu labāk izjust svētku prieku, ko dod attīrīta sirdsapziņa. Darīsim vairāk labus darbus gan savai dvēselei, gan saviem tuvākajiem. Tas nesīs vairāk mierinājuma šajos nedrošajos laikos, ka mēs ejam pareizo ticības ceļu, sekodami savam Labajam Ganam Kristum.

Lai jums svētīgs šis Gavēņa laiks! *Pr. Andris Solims*

“Pie Dieviņa gari galdi ...”

Gaidās pēc pavasara, nemanot ir aizskrējis šis īsākais ziemas mēnesis. Sērojam par mūsu draudzes aktīvajām māsām – Veroniku Grumuldi un Olgu Zeizi, kuras daudzus gadus bija balsts mūsu draudzei.

Man atmiņā kā glezna ir saglabājusies aina, kad Olga kopā ar Genovefu Zaharāni ar velosipēdiem brauca pa šoseju, vedot ziedu grozus. Toreiz vēl nebija izveidoti gājēju celiņi un bija jābrauc pa ceļa malu, saņemot no garām braucošajām mašīnām arī aukstu ūdens un dubļu dušu.

Veronikai bija skanīga balss, viņa dziedāja korī un brauca priesterim līdzī arī uz citām draudzēm piedalīties dievkalpojums.

Lūdzam Dieva žēlastību viņām, lai viņas ir tikpat aktīvas arī debesu draudzē.

Prāvests Andris mūsu draudzē iedibināja skaistu tradīciju – Aizgavēņa vakarā svinēt “Pankūku balli”. Arī šogad 21.02. šis mūsu mazais pulciņš – 13 brāļi un māsas, piedaloties arī luterāņu draudzes mācītājam Ingusam ar vienu ticīgo no viņa draudzes, ēdām garšīgas pankūkas un citus gardumus, padziedājām tautas dziesmas. Citus gadus, kad mūsu pulciņš bija kuplāks, gājām arī rotaļās. Prieks, ka arī Vingru ģimenes bērni piedalījās šajā skaistajā vakarā.

Tas noteikti paliks viņu atmiņā uz visu mūžu.

Mēs, vecākā paaudze, pamazām pa vienam vien aizejam uz citu draudzi – pie Debesu Tēva. Bet pastāv cerība, ka jaunākie turpinās iet mūsu ceļu, atgriezīsies pie ticības, jo tautas paruna saka – *ne mats no cilvēka galvas nenokrīt bez Dieva ziņas*.

Izmantosim šo kluso gavēņa laiku lūgšanās par mieru visā pasaulē un atnāksim, lai kopā ar Jēzu noieta viņa Krusta ceļu mūsu Dievamā.

Antoņina Ratnieks

+++++

Gavēņa svētība

Mūsu ģimenē vismīļākie svētki ir Lieldienas. Mazākajam bērnam tās saistās ar Lieldienu zaķi, olu krāsošanu. Mūsu pusaudži sajūsminās par brīvām dienām un neizpratnē, vērodami mūsu satraukumu, sarauc pieres ik reiz, kad stāstām par Kristus augšāmcelšanos. Mēs paši izbaudām šo agro rītu, kad ceļamies četros, braucam uz baznīcu. Vēl tikai aust gaismā, bieži šie rīti ir auksti, tomēr ik reiz piedzīvojam neapraķstāmu savīļojumu un laimes sajūtu... Piedzīvot Kristus augšāmcelšanos, kas var būt skaistāks! Bet pirms Lieldienām ir gavēnis. Laiks, kad varam pastrādāt ar savu dvēseli, aiziet prom, cik nu katram tas iespējams, no sadzīves rutīnas. Ja veselības problēmu dēļ nav iespējams atteikties no gaļas ēdieniem, var taču atteikties no saldumiem, kas mūsu veselībai nodara tikai kaitējumu. Smēķēšana, dzeršana, azartspēļu atkarība, lamāšanās, aprunāšana un daudzi citi netikumi - varbūt tieši gavēnis, šīs 40 dienas palīdzēs pārveidot kāda cilvēka dzīvi. Ne jau izpildījums ir būtiskākais, mūsu gadījumā svarīgākais ir ierosinātājs - Kristus. Šajā gavēnī būsīm priecīgi, pieticīgi un palutināsim savu dvēseli ar tuvāk būšanu Kristum!

Svētīgu gavēni!

Jānis+Rita Ķepuri

Lūgšanu vieta Nīcgalē

Iestājoties Gavēnim, ikviens ticīgais biežāk aizdomājas par Evaņģēliju un ielūkojas savā sirdī. Aizdomājamies - kas palīdzētu mums piepildīt sirds

tukšumu. Tas varētu būt, piemēram, “Gavēņa kalendārs” vai daudzās zināmās un mazāk zināmas lūgšanu vietas mūsu zemē.

Šajā rakstā gribu dalīties ar Nīcgales draudzei svarīgu piemiņas vietu, kuru var izmantot ikviens, kurš dodas ceļojumā uz Daugavpili un grib ielānēt kādu atpūtas vietu ceļmalā Nīcgalē.

2019. gada 20. augustā Nīcgalē, Rasnaču sādžā, nomainīja un iesvētīja piemiņas Krustu par godu māsas Marijas Stefanai simtgadei. Šajā pasākumā skanēja viņas vārdi:

“Rasnačus Nīcgales draudzē, kuras baznīcīņu var redzēt no manas mājas dārza, Dievs ir izvēlējis par manu dzimšanas vietu. Es priecājos, ka esmu dzimusi Māras zemē, kuru kopš 13 gs. sākuma pāvests Inocents III veltīja mīļajai Dievmātei.

Es tik ļoti mīlu savu tautu ar tās daudzajām skaistajām tautasdziesmām, gaumīgajiem tautiskajiem rakstiem, ornamentiem, tās īpašajiem tikumiem un katolisko Latgali, Ezerzemi! Es esmu ar visu sirdi latviete, latgaliete!”

Plašāk sabiedrībai viņa kļuva pazīstama ar savu dzīvesstāstu “Dzīves dziesma”. Māsai Marijai Stefanai bija raksturīga radikāla, pilnīga atdeve Dievam.

Vēl viens dārgums – viņas “Sirds noslēpums”-vienkāršās līniju burtnīcas lapās rakstītajos teikumos skan rūpes par dvēseli un cenšanās pilnīgot savu garīgo dzīvi:

“Dieva bērns. Dievs ir mans Tēvs, es esmu Viņa bērns. Dieva bērns. Kāda dižciltība! To neapganīt. Svēts lepnums.

“Tēvs mūsu, kas esi debesīs.” Dievs ir mans Tēvs, Marija ir mana Māte, visi cilvēki ir mani māsas un brāļi. Es negribētu pieļaut, ka būtu kaut viena vienīga dvēselīte, par kuru es nebūtu lūgusies vai pateikusies. Visu likteņos man jāņem dalība.

Marija – mans paraugs: viscēlākais, vislabākais Dieva bērns” (“*Sirds noslēpums*” 2. lpp.)

Daudzi pazīst māsu Mariju Stefanu no Nabadzīgā Bērnu Jēzus māsu kongregācijas (laicīgajā vārdā Sofija Lazdāne; 1919.- 1954) kā “Aglonas māsu” vai kā “Aglonas ziediņu”, jo viņas atdusas vieta ir Aglonā. *Vēveru gimene*

Cerības cīņa ar ļaunumu

Dievs ir radījis pasauli, lai cilvēks šeit labi justos.

Es ticu, ka katrs ticīgs cilvēks dara savu mazo darbu, lai visi mēs šajā pasaulē justos labi. Lai kādi vien kritieni vai agresija tiek radīta ar vēlmi pārņemt pasauli vai cilvēkus nolikt uz ceļiem, tam visam nekad nav bijis un nevar būt nākotnes.

Tas ir aizkustinoši, kā visa pasaule vienojas, lai palīdzētu cietušai tautai. Vienošanas kā bišu strops, kam uzbrūk siseņu bars. Savieno spēkus kā skudru pūznis, kuru applūdināja ūdens. Tā ir atbildība nepalikāt vienaldzīgam, sniegt palīdzības roku slimajam vai cietušajam. Tie nav tikai izdzīvošanas instinkti. Katra cilvēka ieguldījums, paveiktais mazumiņš, sniegtā palīdzība, vai vienkārši kopā būšana, stiprina gan devēju, gan ņēmēju. Tai pašā laikā es gribētu vēlreiz atcerēties Tautas Krusta ceļa atziņas, kad naivi ir domāt, ka, uz ļaunu atbildot ar ļaunu, vairosies labais.

Nenokaut sirdī cerību kaut ko mainīt, sastopoties ar agresiju, ir grūti un smagi. Agresijai ir dažādas formas ar tendenci radīt ļaunuma spirāli. Ir jācenšas celties un nest mieru. Pārraut šo ļaunuma spirāli nekad nav par vēlu. Neapstāties mirklī pirms uzvaras. Paļauties uz spēku, kurš valda pār pasauli. Meklēt un atrast. Nebaidīties no grūtībām, pieņemt un paļauties. Nav jādomā par agresiju, bet gan par sirdsapziņu. Jo var arī iet pa ūdens virsmu, ja gribasspēks un ticība ir tik liela.

Dievs, lūdzu, dod iespēju laboties visiem bez izņēmuma! Jēzu, ielej mūsu sirdī cerību, ka ciešanām ir jēga. Lai pēdējais vārds pieder mīlestībai!

Sarmīte Zoltnere

Pacelsim krucifiksu

Dodiet vietu sen aizmirstam svētumam
Valdības namos un pilīs,
Darīet to savam un tautas tikumam,
Tad Dievs mūsu Latviju svētīs.

Ierādiet skolās un visās klasēs
Nelielu, bet godam cienīgu vietu,
Un katrs, kurš ienāks, uz brīdi pieklusīs,
Paverot skatu pret krucifiksu.

Lai krucifikss nāk no dievnama svētīts,
Var būt pat no pāvesta rokas.
Daudz gadu bērniem par Dievu nav stāstīts -
Lai ticība nāk mūsu skolās!

Tā celsies tautā garīgās vērtības,
Un bērņā tikums tiks dēstīts.
Mēs esam taču no Dieva sūtības,
Par Viņu mums pienākums vēstīt.

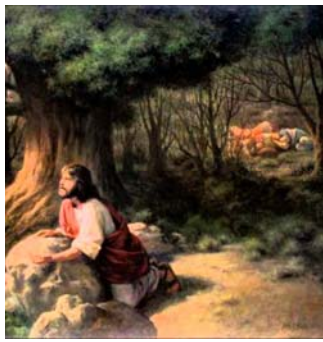
Kas gadu desmitos stāstīts un borēts,
Ka vadonis mūžīgi dzīvs, -
Šis portrets kā dadzis ir ārā ravēts,
Tā vietā mums jāpaceļ krusts.

Ir sarkdami krituši sarkanie stūrīši -
Tas tautas ienaids un lāsts.
Pēc patiesas gaismas ir cilvēki gājuši,
Dos gaismu šo paceltais krusts.

Dodiet vietu sen aizmirstam svētumam
Valdības namos un pilīs,
Tā vairosiet savu un tautas tikumu,
Dievs tautu un Latviju svētīs.

Valērija Kalve

Dievkalpojumu kārtība Lielvārdes draudzē martā Lielajā gavēnī

Svētdienās:

10:00 – Vissvētākā
Sakramenta uzstādīšana,
adorācija un Rožukronis;
10:40 – “Rūgtās asaras”
dziedājums; 11:00 – Sv.
Mise.

Darbdienās:

Otrdienās, trešdienās, ceturtdienās, piektdienās un
sestdienās: sv. Mise pl. 18:00.

Krustaceļš: trešdienās, piektdienās un sestdienās
(draudzes Krusta ceļš) pl. 17:00 pirms sv. Mises.

02.03. — mēneša pirmā ceturtdiena: sv. Mise
pl. 18:00 par visiem dzīvajiem draudzes locekļiem.
Pēc sv. Mises - Svētā stunda.

03.03. — Mēneša pirmā piektdiena:
Jēzus Sirds dievkalpojums pēc sv. Mises pl.18:00.

20. martā — sv. Jāzepa pārceltie
svētki:

18:00 — svinīgā sv. Mise.

25. martā — Kunga pasludināšanas
svētkos:

12:00 — svinīgā sv. Mise.

Lielās nedēļas dievkalpojumu kārtība

02.04. – Kunga ciešanu jeb Palmu/pūpolu svētdienā

pl. 11:00 — sv. Mise ar palmu/pūpolu
svētīšanu un procesiju. Ziedojumi
Rīgas Garīgā semināra uzturēšanai!!!

06.04. – Lielajā Ceturtdienā:

pl. 18:00 - Kunga Pēdējo vakariņu sv.

Mise ar kāju mazgāšanas ritu un Vissv. Sakramenta
pārņemšanu.

07.04. – Lielajā Piektdienā (jāievēro **STINGRAIS
gavēnis!**): pl. 13:30 - Krustaceļš.

pl. 15:00 - Kunga ciešanu dievkalpojums.

08.04. – Lielajā Sestdienā:

pl. 11:00 - Sāpju Mātes stunda.

Kunga Augšāmcēlšanās Lieldienu svētdienā:

09.04. – pl. 0:00 - Lieldienu Vigīlija svētajā naktī
(galvenais Lieldienu dievkalpojums!): uguns, ūdens
un Lieldienu maltītes pasvētīšana; adorācijas nakts
līdz rītam.

pl. 7:30 – Lieldienu Rīta slavas dziesmas (*Laudes*);

pl. 8:00 – Kristus Augšāmcēlšanās svētku procesija;
Kunga Augšāmcēlšanās svētdienas **Dienas** Mise ar
Lieldienu maltītes pasvētīšanu.

26.02.2023. pagāja 1 gads, kopš
Kungs pēc smagā dzīves noslēguma
krustaceļa pieņēma emeritētā Rīgas
bīskapa Jāņa Cakula dvēseli.
Pieminēsim viņu savās lūgšanās, lai
Labais Pestītājs pieņem sava
uzticīgā kalpa dvēseli mierā un
iepriecina viņu svētīgo saimē
debesīs! Mūžīgo mieru dāvā viņam, Kungs!

Sirsniņi sveicam dzimšanas dienā:

*Aleksandru Buturoviču (10.03.); mūsu
ērģelnieci Eviju Persidsku (20.03.);
Aleksandru Kozlovski (24.03.); pr.
Rolandu Kairišu (25.03.); Mariju Stepiņu
no Ogres 70 gadu jubilejā (25.03.);
Jāzepu Tarvidu (27.03.) un citus!!!*

*Visus draudzes Jāzēpus mīli sveicam debesīgā
Aizbildņa sv. Jāzepa svētkos 19.03.!*

**Sveiciens visām draudzes sievietēm un
avīzītes lasītājām Starptautiskajā
sieviešu dienā — 8. martā!**

**Rīgas arhibīskapa Zbigneva Stankeviča
lūgšana par mieru Ukrainā**

*Kungs, mūsu Dievs, tu uzklausi Mozu, kad viņš
Tev lūdza piedošanu par savas tautas grēku. Uzklausi
arī mūsu lūgumus pēc miera un cerības ukraiņu
tautai. Savā spēkā stiprini visus dievbijīgos ļaudis, kuri
ar darbu un lūgšanu stāv Dzimtenes sardzē. Ar savu
vareno roku sargā Ukrainu, sūti savus eņģelus tai
palīgā un dari, lai pēc iespējas ātrāk tiktu izbeigta
vardarbība un postīšana. Lai uzbrucējs atminas Jēzus
Kristus vārdus: “Visi, kas tver zobenu, no zobena ies
bojā. (Mt 26,52)”*

*Varenais Dievs, Tev nekas nav neiespējams. Dari,
lai visi agresijā iesaistītie un ieinteresētie šī konflikta
eskalācijā, apzinās sava nodoma ļaunumu. Uzklausi
savu dēlu un meitu saucienus pēc palīdzības. Neļauj
iet bojā nevainīgiem cilvēkiem, pasargā bērņus un
sirmgalvjus, neļauj izpostīt ģimenes. Nepieļauj, lai
nežēlīgais uzbrukums radītu nedziedināmas brūces
jauno cilvēku sirdīs.*

*Miera Karali, mēs zinām, ka nevaram palauties uz
saviem ieročiem, bet tikai uz Tevi. Tavās rokās ir
uzvara un sakāve. Nostiprini mūsos ticību, cerību un
mīlestību, lai ar gara spēku varam uzvarēt naidu un
nemieru mūsu sirdīs. Mūsu Dievs ir teicis: “Kas
palaujas uz Kungu, tie dabū jaunu spēku. (Is 40,31)”
Jo Viņam pieder Valsība, gods un vara mūžīgi. Dievs,
svētī Ukrainu!*

**Dieva žēlsirdībai novēlam mūsu
aktīvās draudzes locekles Olgas
Zeizes dvēseli, kuru Kungs aizsauca
11.02.2023. viņas Dzimšanas dienā
debesu mājās.**

**Lai Pestītājs, kuram viņa uzticīgi kalpoja mūsu
draudzē, iepriecina viņu mūžīgās laimes un prieka
valstībā! Lielvārdes draudze un pr. Andris Solims**

Pazemīgi lūdzam ziedot dievnama uzturēšanai!!!

**Ziedojumu var nodot personīgi dievnamā
prāvestam A.Solimam vai ieskaitīt draudzes kontā:**

Lielvārdes Romas katoļu draudze,

Reģ. Nr. 90001080360

SEB Banka, Konta Nr.: LV05UNLA0050005798451

“Mūsu draudze” redakcija:

Galvenais redaktors – pr. Andris Solims
(mob.t.:29855768, e-pasts: asolims@inbox.lv);
www.lielvardnieki.lv; facebook.com/

